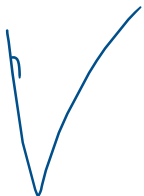

Vos amis ont organisé une soirée hier

Vos amis ont organisé la soirée hier

2. Souslednost časů

Elle a dit qu'elle ne voulait pas changer.	Řekla, že nechce přestupovat.
Je ne savais pas qu'il n'aurait pas le temps.	Nevěděl jsem, že nebude mít čas.
Il a dit qu'il avait déjà pris un billet de seconde.	Řekl, že už si koupil jízdenku druhé třídy.

Je-li sloveso hlavní věty v jakémkoliv minulém čase, klade se ve vedlejší větě předmětné

místo českého

přítomného času	→	imperfektum
budoucího času	→	podmiňovací způsob
minulého času	→	předminulý čas

Musíme si dobře uvědomit tento rozdíl mezi češtinou a francouzštinou: v češtině jsou ve větě vedlejší vždy stejné časy, bez ohledu na to, zda je v hlavní větě čas přítomný nebo minulý.

Srovnajte:

Il dit qu'elle	sera est a été	chez elle.	Říká,	že	bude je byla	doma.
Il a dit qu'elle	serait était avait été	chez elle.	Řekl,			

Čeština je tedy v tomto případě jednodušší; proto je zprvu třeba velmi pozorně dbát na dodržování pravidla o souslednosti časů, a to i při překládání do češtiny, kdy může nepozorností dojít k značným významovým posunům. Přeložíme-li větu: **Paul lui a téléphoné qu'il a t t e n d a i t devant la faculté.** - Telefonoval, že čekal ..., měníme podstatně informaci, protože v té době, kdy Pavel telefonoval, sděloval, že čeká (ještě neodešel)!

Časová
souslednost

2. **souslednost**

a) Tvořte podobné odpovědi:

J'ai invité mes amis en excursion.

- Et qu'est-ce qu'ils ont répondu?

Exemple: Paul ne peut pas.

- Paul a répondu qu'il ne pouvait pas.

1. Sylvie a trop de travail.
2. Pierre est malade.
3. Les Martin préfèrent rester chez eux.
4. Vous partez pour l'Italie.
5. Tu n'aimes pas les excursions.

J'AI OUBLIÉ QUE
VOUS VIENDRIEZ

Ils nous ont expliqué qu'ils ne pouvaient pas réserver cette place

b) Tvořte věty podle vzoru:

Elle partira demain. Tu le savais?

- Non, je ne savais pas qu'elle partirait demain.

1. Ils joueront à Madrid. Tu le savais?
2. Je le verrai ce soir. Vous le saviez?
3. Elle nous conduira chez Paul en voiture. Tu le savais?
4. Elles nous donneront leur réponse définitive ce soir. Tu le savais?
5. Nous passerons par Poitiers. Vous le saviez?
6. Ils dîneront ce soir avec nous. Tu le savais?
7. Je m'installerai à Versailles. Tu le savais?

3. Pořadí dvou nesamostatných zájmen

Tu peux me rendre **mes livres** ? *Můžeš mi vrátit moje knihy?*

Tu peux **me les** rendre? *Můžeš mi je vrátit?*

Tu peux lui donner **les billets** ? *Můžeš mu dát lístky?*

Tu peux **les** lui donner? *Můžeš mu je dát?*

Setkají-li se ve francouzské větě dva zájmenné předměty, řadí se takto: zájmena **le, la, les** stojí za **me, te, nous, vous** (nejdříve 3. pád a potom 4. pád jako v češtině), ale před **lui, leur** (nejdříve zájmeno 4. pádu a potom teprve 3. pádu; je to pořadí obrácené ve srovnání s češtinou).

Mohou tedy vznikat pouze tyto skupiny:

a) pořadí jako v češtině b) pořadí obrácené ve srovnání s češtinou

me	le
te	la
se	les
nous	
vous	
3. p.	4. p.
mi	ho
ti	ji
si	je
nám	
vám	

le	leur
la	
les	
3. p.	4. p.
mu	ho
ji	ji
jim	je

V záporu stojí **ne** před zájmeny, **pas** až za slovesem:

Paul ne	me	le		donne	pas.
	te	la			
	nous	les			
	vous				
		le	lui		
		la	leur		
		les			

Pořadí dvou nesamostatných zájmen

V rozkazovacím způsobu záporném je pořadí stejné jako ve větě oznamovací:

Ne **le lui** donne pas.

Nedávej mu to.

V kladném rozkazu však stojí celá skupina za slovesem a předmět nepřímý (3. pád) je vždy na konci. (**Me** se přitom mění v **moi**.)

Donne-**la-moi**. *Dej mi ji.*

Donnez-**les-lui**. *Dejte mu je.*

Donne-**les-nous**. *Dej nám je.*

Donnons-**le-leur**. *Dejme jim ho.*